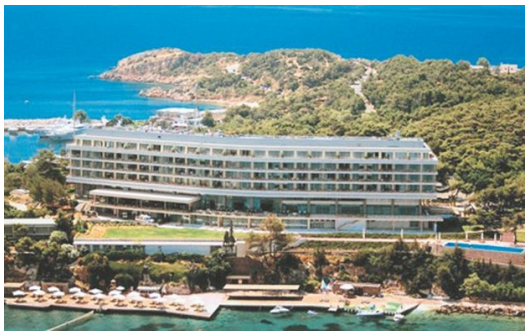
ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Παναγιώτης Βασιλάκης

Σαν κοινός κλέφτης στις 31 Δεκεμβρίου η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ παρέδωσε ένα σημαντικό κομμάτι της δημόσιας περιουσίας, τον Αστέρα της Βουλιαγμένης, στην κερδοφορία του κεφαλαίου, αποκαλύπτοντας το πραγματικό αντιλαϊκό και μνημονιακό της πρόσωπο.

Είναι η κυβέρνηση που δεν πραγματοποιεί όσα υποσχέθηκε, αλλά πραγματοποιεί ακριβώς όλα όσα δεν κατέφεραν οι προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις αποδεικνύοντας την απόλυτη υποταγή της στις πολιτικές της ΕΕ και του ΔΝΤ.

Την περίοδο αυτή, δύο φαίνεται πως είναι οι βασικοί άξονες της εγκληματικής πολιτικής εναντίον των λαϊκών συμφερόντων που ακολουθεί η κυβέρνηση.

Πρώτον, η πλήρης διάλυση του ασφαλιστικού συστήματος, μετά την καταλήστευση των αποθεματικών των ταμείων από τους προηγούμενες με το PSI και **δεύτερο** η υλοποίηση του προγράμματος των ιδιωτικοποιήσεων. Ειδικά, το δεύτερο αποτελεί «αδιαπραγμάτευτη» θέση ήδη από την πρώτη – την «καλή» κατά κάποιους – περίοδο διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, όπως αυτό είχε διαφανεί ήδη από το περίφημο e- mail Βαρουφάκη στα τέλη Φλεβάρη και της «υπαρκτής» πολιτικής διαπραγμάτευσης – γραμμής που βρίσκει θιασώτες ακόμα και σήμερα…

Πέρα όμως από τα φληναφήματα ορισμένων, οι ιδιωτικοποιήσεις ήταν πάντα στενά συνδεδεμένες με το ασφαλιστικό σύστημα, μέσα στη βαθιά διαχειριστική γραμμή του ΣΥΡΙΖΑ περί δυνατότητας διαπραγμάτευσης ή άλλου τύπου ανάπτυξης εντός του ισχύοντως πλαισίου των χρηματοδοτήσεων από το ΕΣΠΑ και της ΕΕ γενικότερα.

Ήδη από το 2014 στις θέσεις «προς διαβούλευση για την κοινωνική ασφάλιση» προβλεπόταν η συγκρότηση «Ταμείου Εθνικού Πλούτου και Κοινωνικής Ασφάλισης, στο οποίο θα

μεταφερθούν όλα τα δικαιώματα επί του φυσικού και του ορυκτού πλούτου της χώρας… καθώς και όλη η εμπορεύσιμη κινητή και ακίνητη περιουσία του κράτους», του οποίου η χρηματοδότηση, σύμφωνα με πρόσφατα δημοσιεύματα, θα προέρχεται μεταξύ άλλων από την «αξιοποίηση» της δημόσιας περιουσίας και τις συμβάσεις παραχώρησης δημοσίων έργων, τη μελλοντική αξιοποίηση των υδρογονανθράκων, τα έσοδα του Δημοσίου από αυτοκινητοδρόμους κ.ο.κ. Δεν έφτανε λοιπόν που από τους εργαζόμενους έχουν κλαπεί δεκαετίες ασφαλιστικών εισφορών, πλέον θα απολέσουν και τη δημόσια περιουσία που τους ανήκει!

Ο Αστέρας Βουλιαγμένης πέφτει λοιπόν στο «βωμό» της ανάπτυξης, του ασφαλιστικού και κυρίως του χρέους, ενός χρέους που οι εργαζόμενοι δεν δημιούργησαν και δεν πρέπει να πληρώσουν. Πέφτει για την υλοποίηση της πολιτικής των ιδιωτικοποιήσεων μαζί με τα περιφερειακά αεροδρόμια και σειρά έχουν το πρώην αεροδρόμιο του Ελληνικού, ο ΔΕΣΦΑ, η ΤΡΑΙΝΟΣΕ και η ΕΕΣΣΤΥ, ο ΑΔΜΗΕ και ο κατάλογος δεν έχει τελειωμό…

Πρέπει επίσης να γίνει αντιληπτό ότι οι πολιτικές παρατάξεις του ΣΥΡΙΖΑ, στην Περιφέρεια Αττικής και στους ΟΤΑ έχουν στραφεί ανοιχτά εναντίον των λαϊκών συμφερόντων. Από την εποχή που οι πολιτικοί εκφραστές της προηγούμενης άθλιας κυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και της ΕΕ στο Περιφερειακό Συμβούλιο Αττικής, έσπευσαν να γνωμοδοτήσουν υπέρ της Στρατηγικής Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων για τον Αστέρα Βουλιαγμένης, μέχρι σήμερα δεν έχει πραγματοποιηθεί καμία ενέργεια από τη νέα περιφερειακή αρχή του ΣΥΡΙΖΑ, ενώ οι δημοτικές παρατάξεις του ΣΥΡΙΖΑ στην περιοχή όχι απλά αδιαφόρησαν αλλά διάφορα στελέχη τους επιβραβεύονται με υψηλόμισθες θέσεις σε δημόσιους οργανισμούς (!), χωρίς φυσικά να ξεχνά κανείς και το βρόμικο ρόλο της Περιφέρειας στην παραχώρηση των «Αστεριών» της Γλυφάδας.

Απέναντι στα καλοπληρωμένα στελέχη του ΤΑΙΠΕΔ που θα μιλήσουν για «επιτυχή διαπραγμάτευση» στην περίπτωση του Αστέρα και για τον περιορισμό της δόμησης σε λίγες χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα(!), την ίδια στιγμή που υλοποίηση της επένδυσης θα σημάνει απώλειες εκατοντάδων υφιστάμενων θέσεις εργασίας και στην καταστροφή μιας δασικής περιοχής ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, κηρυγμένη μάλιστα ως αρχαιολογικός χώρος. Απέναντι στα πολιτικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που θα μιλήσουν για την «επερχόμενη» ανάπτυξη και τη στήριξη του ασφαλιστικού, απέναντι σε αυτούς που ακόμα επιχειρηματολογούν για το ύψος του αντιτίμου, πρέπει να σταθεί ο οργανωμένος λαός της Αττικής που με την πάλη του μπορεί να ανατρέψει την αντιλαϊκή πολιτική του «προγράμματος ιδιωτικοποιήσεων».

Απέναντι στην επικίνδυνη κλιμάκωση της αντεργατικής επίθεσης που, στο έδαφος της

καπιταλιστικής κρίσης, ξεθεμελιώνει κάθε εργατικό δικαίωμα, κάθε έννοια προστασίας των δημόσιων χώρων και του περιβάλλοντος πρέπει να οικοδομηθούν κέντρα αγώνα και αντίστασης των κατοίκων που θα συνολικοποιούν τον αγώνα, όχι μόνο για τη διάσωση του περιβάλλοντος και του δημόσιου πλούτου, αλλά και της αξιοπρέπειας και της ίδιας της ζωής για τον κόσμο της εργασίας.

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 10.1.2016